

Bibelstudie over Hebræerbrevet kap. 1.1-8.13

Det håb er som et anker for sjælen; det er urokkeligt og sikkert og rækker ind bag forhængen.

Læsevejledning:

Ved hver studie vil der være 2 tekster (med få undtagelser). En fra Hebræerbrevet og så en supplerende tekst, som kan være med til at kaste lidt lys over de emner, forfatteren beskæftiger sig med. Læs begge tekster. I dette hæfte vil der være nogle korte tekstforklaringer til det læste. Brug gerne god tid på spørgsmål 1 og de spørgsmål som optager jer. HUSK at det vigtigste er ikke at nå alle spørgsmål, men derimod den snak, der opstår.

Lidt om brevet

FORFATTEREN

Hvem, der har skrevet brevet, ved man ikke. Der er ingen afsender eller modtager på. Dog kan vi se nogle ting ud fra brevet. Forfatteren er ikke apostel eller øjenviden til Jesus (Hebr. 2.3) idet han beskriver sig som en, der har modtaget det fra andre. Han er formentlig en jøde, idet han er godt kendt med GT og hele den gamle pagt og alle ofringerne. Alle hans argumenter tager sit udgangspunkt i GT. Man har foreslået mange forskellige; Barnabas, Apollos, Akvilla & Priskilla, Silas m.fl. Men som en fra oldtiden skrev: "Det er kun Gud, som kan vide, hvem der har skrevet Hebræerbrevet".

HVEM ER DET SKREVET TIL?

Man mener, at brevet er skrevet til jøde-kristne, som oplever, at det er svært at tro på Jesus. De overvejer at gå tilbage til jødedommen. Derfor har man disse alvorlige advarsler i brevet om frafaldets muligheder. De var blevet omvendt i kirkens første tid, men pga. ydre pres og indre anfægtelser oplever de nu for alvor modløsheden (Hebr. 12.12-13). De er begyndt at gribe efter noget synligt i stedet for det usynlige. Troen må sige farvel til alt det ydre og ikke have andet at gribe om end ordet, som er åbenbaret for en. Vi skal lære at vende blikket mod det usynlige.

Forfatteren vil gribe dem og føre den svage og modløse tro hen til troens grund, hvor den kan få sin kraft. Med afsæt i GT og de gamle pagtsofringer peger forfatteren på, hvor meget mere Jesus er, i forhold til det, de længtes tilbage til, og hvordan Kristus netop er opfyldelsen af den gamle pagt.

Studie 1 – Hebr. 1.1-14 + Joh. 1.1-18

Forhold mellem søn og far. Dette er noget af det mest komplekse i vores Bibel. Det handler om, hvordan Gud er treenig, og hvordan denne treenighed spiller ind på hinanden. Men det, som er vigtigt at få fat i, er, at der er et lighedstegn mellem Gud og hans ord. De er ét. De kan ikke skilles ad og er aldrig i modstrid med hinanden. Da "Ordet blev kød" (jf. Joh. 1), så var det Gud, som blev menneske, men han gjorde det som Jesus. Derfor kan Jesus

være Guds tolk (Joh. 1.18). Når der i NT bruges formuleringen "søn af...", ligger der ofte en betydning, at han er en del af det, han er søn af¹.

Renselse af synden: Bemærk tiden i verset. Det handler om noget færdiggjort. Synden er rensed ud. Det betyder, at det ikke længere er synden, som kan skille mig fra Gud, men derimod er min frelse afhængig af, om jeg vandrer med ham.

Jesu navn.: Jesus stammer fra Joshua, som betyder "Herren frelser", men Jesus har også et andet navn, nemlig Immanuel, som betyder "Gud med os". Navne på Jesu tid havde en betydning og fortalte om, hvem man var og hvilken gerning, man skulle udfører.

Forholdet mellem engle og Guds søn: I Kol. 2.18 møder vi, at der var nogle som var optaget af engledyrkelse. Det er ikke ukendt, at man tilbad engle. Det har læserne også kendt til og derfor er det vigtigt for forfatteren at slå fast, at Jesus er større og så meget mere end engle.

Spørgsmål:

- 1.) Hvad sagde dig mest i teksten i dag?
- 2.) I vers 1-4 er der fokus på Jesus. Hvad fortæller disse vers om hans person og gerning? På hvilken måde er de større end profeter og engle?
- 3.) Hvordan bekræftes dette i versene 5-14?
- 4.) Hvilken forskel gør det at Ordet, Livet og Lyset blev kød, og tog bolig hos mennesket?
 - a. Tal om, at denne beskrivelse også bruges, da Israel fik tempelhelligheden i ørkenen.

Eftertanke: *Hvad betyder det for dig, at Jesus er Guds udtrykte billede, forstået på den måde, at jeg i Jesus ser, hvordan Gud han er?*

Studie 2 – Hebr. 2.1-18 + Fil. 2.6-11

Giv agt på: Det handler om, at der er noget, vi skal være på vagt overfor. Det betyder, at der er noget, jeg ikke slipper af syne. I dette tilfælde er der nemlig en risiko for, at det glider bort fra os, som noget ubemærket.

¹ Eksempel: Tyvens søn = At han var en tyv. Fortabets søn = han havde valgt fortabelsen. Guds søn = Han var en del af Gud.

Jesus ydmygede sig:

Alt var underlagt Jesus, men alligevel valgte han at blive som et menneske. Han skulle føre os til frelse, og så skulle han gøre Satan magtesløs. Det gjorde han ved sin død på korset. Her fik alle anklagerne sit ja, og her led Jesus straffen for alle vores synder.

På korset brændte Guds vrede ud.

Om at befri og fører mennesker til frelse: Han kom ikke for at frelse den perfekte, men den fortabte. Han blev en ypperstepræst, som kunne have omsorg for os.

Ordforklaring:

Det himmelske kald: Handler om Jesus. Vi kaldes til at tilhører ham, og vi kaldes hen til ham, fordi han er vejen til målet: Himlen.

Forhærder: I gamle dage hærdede man sin spydspids, så den blev stærk og ikke så let gik i stykker. Man gjorde det ved over længere tid at holde den ind i ilden. På samme måde kan et menneskes hjerte hærdes, så det ikke længere er modtagelig over for Guds ord. Det sker ved konstant afvisning af Gud og hans ord. Billedligt talt kan man sige, at hjertet hærdes i syndens ild.

Spørgsmål:

- 1.) Hvad sagde dig mest i teksten i dag?
- 2.) Vi bør give så meget mere agt på det, vi har hørt. Hvilke grunde angives der, og hvilke konkrete farer advares der imod?
- 3.) Hvilke forskellige syn bliver der beskrevet af mennesker, og hvordan forenes de i os?

Eftertanke: *Hvad er det Gud ser hos mig, så det blev nødvendigt at sende Jesus igennem alle de lidelser?*

Studie 3 – Hebr. 3.1-6 + 2. Kor. 3.7-18

Tjener vs. Søn af huset. Forfatteren er begyndt på sin sammenligning. Moses tjente Gud, mens Jesus også tjente, men han gjorde det som husets herre/ søn af huset.

Bedre end Moses. Forfatteren sammenligner Kristus med alt det, som de gerne vil tilbage til. Moses havde været en god tjener for Gud. Men det han pegede frem imod, var Kristus. Det svarer til at vælge kopien i stedet for originalen.

Huset: Guds menighed bliver beskrevet som et hus. Vi er f.eks. Guds tempel (1.Kor. 6.19). Her er det Gud, som er bygmesteren, men det er Jesus, som regerer i huset.

Dødens tjeneste: her handler det om loven. Loven førte jo ikke til liv, men derimod til døden, fordi vi netop blev afsløret som syndere. Men selv om loven ikke kunne føre os ind i Himlen, beskrives den alligevel som god – fordi det ikke er loven, som er et problem, men derimod os. Men tjenesten, som fører til retfærdighed, er netop Guds nåde i Kristus og det, som skete på korset.

Forvandles efter det vi skuer: Beskriver et billede; at vi ser i et spejl. Det er ikke os selv vi skuer, men derimod ser vi Herrens herlighed. Det, vi ser, er også det, vi bliver forvandlet efter i Kristus.

Ordforklaring:

Banebryderen: Det bedste billede vi har, er en isbryder, som bryder isen, så skibene kan komme igennem.

Ypperstepræst: Skulle være af Levi stamme. Vi kommer tilbage til dette i et andet studie. Der var kun 1 ypperstepræst af gangen (med få undtagelser). Han havde 2 vigtige opgaver. Han skulle bede for folket, og han skulle bringe ofre ind i det allerhelligste. Han var på en måde mellemmanden mellem folket og Gud.

Sone: Betyder at fjerne det, som skaber konflikt imellem 2 parter (i dette tilfælde Guds vrede og vores

Spørgsmål:

- 1.) Hvad sagde dig mest i teksten i dag?
- 2.) Læs Hebr. 12.1-5, hvor han i vers 2 også taler om at se hen til Kristus. Tal om, hvad der ligger i udtrykket "at se hen til", og hvad vi kan blive mindet om i forhold til en ypperstepræst.
- 3.) Snak om hvad det er, vi skuer i spejlet, og hvordan denne forvandling sker?

Eftertanke: I Joh. 16.8 beskrives en af Åndens opgaver: at skulle afsløre synden i vores liv. Overvej, hvordan det kan være, samtidig med at der her beskrives, at hvor Herrens Ånd er, vil der være frihed.

Studie 4 – Hebr. 3.7 – 4.13

Om at lytte: Handler ikke bare om at høre, men også om at handle.

Hvad betyder det at sætte på prøve: Det minder om farisæerne i NT, som også satte Jesus på prøve. Intentionen er ikke, at man er usikker på noget, og gerne vil afklares. Tværtimod er man afklaret, og ønsker egentlig, at Gud bare skal blande sig uden om ens liv. Man ønsker det gode fra Gud, men ikke fællesskab med ham. Målet med prøvelsen er, at Gud skal falde og lide nederlag.

Guds vrede: Guds vrede blusser op imod synden. Vi ser det tydeligt på Golgata. Der rammer hele Guds vrede, men vreden rammer igen folk, hvis de er vantro – altså hvis de fravælger Kristus. Så vil man på dommens dag stå alene over for Guds vrede.

Hvordan undgår man frafald (vers 12): Man vågner ikke en morgen og har et ondt og vantro hjerte. Det sker over tid, hvor man har givet synden, bitterheden, vreden osv. plads i ens hjerte. Da man opdagede det, kom man ikke til Jesus med det, men man valgt at dyrke det.

Formaning: Vi opfatter ofte dette meget negativt. Det er det ikke i Bibelen. Formaning er givet i kærlighed til min

næste. Jeg ser synden i hans liv, og derfor reagerer jeg. Ikke med bagtalelse eller fordømmelse, men med omsorg. Formaning er som at komme en til hjælp, der er gået igennem isen. Om vedkomne vil tage imod hjælpen er vedkomnes eget valg. Men opfordringen lyder til at være evigt i gang med at formane.

Ind til hvilen: Gud ville kalde folket fra Egypten og ind i sin hvile. Forfatteren pointerer så, at da de endelig kom ind i Kanaans land, førte det ikke hvile med sig. Konklusionen er, at den hvile der er tale om ikke er et fysisk sted her på jorden, men handler om at komme ind i Paradisets hvile.

Stå til regnskab for Gud: Alle mennesker skal stå til regnskab. Også de kristne. Forskellen er bare, at den kristne frikendes og erklæres ren. Grunden er, at al vores straf blev lagt på en anden.

Ordforklaring:

Fristelsens dag: Handler ikke om en bestemt dag, men derimod de dage hvor Satan på en helt bestemt måde frister os. Israels problem var at de gjorde deres hjerter hårde og ville ikke vende om imod tilgivelsen.

Udæske: betyder at udfordrede eller ville prøve Gud med formålet at ville vælge ham fra. Teste om han virkelig var Gud.

Afsky: Noget man føler lede ved. Noget man finder modbydeligt eller ækelt.

Vantro: Hvor tvivlen ofte beskrives med et: ”Jeg *kan ikke* tro”, så beskrives vantroen med et ”Jeg *vil ikke* tro”

Guds hvile: Peger tilbage på skabelsen hvor Gud hvilede den 7 dag. Da mennesket blev skabt på den 6. dag var det første de oplevede en hviledag. Derfor er der hver uge en sabbat, som handler om at hvile.

Tvæggede sværd: Bliver flere steder beskrevet sammen med Guds ord. Her beskrives det som et domsord over ulydighedens folk. Han som ser igennem det hele fælder en retfærdig dom.

Spørgsmål:

1.) Hvad sagde dig mest i teksten i dag?

- 2.) Hvordan undgår jeg, at mit hjerte bliver vantro, så jeg ikke kommer med ind til hvilen?
- 3.) Hvordan kommer vantroen til syne? Snak om det hos almindelig mennesker, men tal også om det i forhold til Israel, som jo vandrede sammen med Gud, havde åbenbaringsteltet og oplevede, at Gud gjorde kæmpe undere i blandt dem. Alligevel beskrives de som vantro. Hvordan kom det til syne?

Eftertanke: *Er der ting i mit liv, som over tid kan fører mig ind i vantroens verden?*

Studie 5 – Hebr. 4.14-5.10 + 2. Mos. 14.17-24 + Sl. 110

Lad os: En opfordring. Forfatteren vil ikke gøre sig bedre end sine tilhørere. Han lever af det samme, som de gør. Derfor gælder opfordringen også ham.

Hvordan folket blev frelst ved ofringerne i GT: Egentlig på samme måde som vi gør. Når de kom for at ofre, så erkendte de også, at de havde syndet og havde brug for tilgivelse. Dyret, som blev ofret, var så den, som tog synden. Derfor pegede ofringerne frem mod Kristus, og de var med på korset med deres synd på samme måde, som vi var.

Bønhørt for sin

Gudsfrygt: Da Jesus i Getsemane kom til Gud med sin angst og bøn om at måtte gå fri, så kaldes det gudsfrygt idet han i lydighed lægger sine tanker ind under Guds. Ikke min vilje, men din. Men man er lidt usikker på, hvad bøn hørelsen gik ud på, idet han jo netop ikke blev fri fra døden. Det kunne være, at han blev trøstet midt i sin angst, og fik styrke til at vandre igennem lidelsen.

Melkisedek: Var denne specielle præst, som kun forekommer disse få steder: 1. Mos + Sl. 110. Han bruges her i Hebr. som et billede på, at Jesus er en anderledes ypperstepræst.

Ordforklaring:

Medfølelse: betyder at føle med den, som lider eller har det svært. Direkte oversat betyder det, at jeg føler det samme som dig.

Skrobelighed: betyder egentlig svaghed, eller sygdom. Noget, som man skal være meget forsigtig overfor.

Gudsfrygt: Beskriver oftest en angst for at forlade Gud. Derfor ønsker jeg at leve tæt på ham og handler efter hans bud. Men det omhandler også lydighedsfølelsen og ærbødighed.

Scepter: Dette er en kort stav, som oftest er dekoreret med juveler med mere. Tanken var, at den, som havde staven, var ham, som ledte. Derfor ofte et kongescepter.

Kap. 7 handler om Melkisedek, så der kommer en nærmere præsentation af ham.

Spørgsmål:

- 1.) Hvad sagde dig mest i teksten i dag?
- 2.) Hvordan træder man frem for nådens trone?
 - a. Hvordan fastholder vi på en og samme tid, at Gud både er den hellig Gud, men også ham, som ønsker at vise barmhjertighed?
- 3.) Hvilke kvalifikationer kræves der af en ypperstepræst, og hvordan opfylder Jesus dem, så meget mere?
- 4.) Tal om udtrykket: "Blev bønåret for sin gudsdygt"

Eftertanke: *Hvad betyder det, at du har en ypperstepræst, som netop kender til dine kampe?*

Studie 6 – Hebr. 5.11-6.12 + 1. Thess. 5.1-11

Mælk vs. fast føde: Der er noget, som hører til i starten af ens trosliv (mælk for spædbarnet), men et menneske kan ikke leve af det hele livet. Man har brug for fast føde. Her handler det om, at jeg kender til dybden af Guds retfærdighed og jeg udviser god dømmekraft, og at min tro og mit liv passer sammen. Akkurat som et modent menneske ikke gør de dumheder, som karakterisere barndommen.

Umuligt at føre dem til en ny omvendelse: Et svært vers med forskellige tolkninger. Hvis man alene fokuserer på Israel, så kan det forstås sådan, at med alt det, Israel havde oplevet på deres vandring, og det, de havde set, så var det umuligt at vende tilbage til Egypten og starte forfra. En anden tolkning er, at hvis man har takket nej til Kristus, så er der ingen vej til frelse (undtagen hvis man vender tilbage til Kristus). Gud kalder nemlig i GT på de frafaldne, så jeg mener, at det må handle om dem, som takker nej til Kristus og så vil finde en anden vej til frelse. Den anden vej før ikke til Gud. Bemærk, at dette er sagt for at opmuntre læserne til at holde fast.

Korsfæste Jesus igen: Man gør det ikke for frelsen skyld. I stedet har man stillet sig over på soldaterne, rådsherrerne og alle de andres side, som frasagde sig Jesu offer. Man korsfæster ham, fordi man ønsker at slippe af med ham. Judas er måske et meget godt billede på, hvad der sker. Hvordan hjertet bliver forhærdet, så Jesu ord ikke når ind i hjertet. Derfor kan han komme til ypperstepræsterne og bogstaveligt talt udlevere Jesus til korsfæstelse.

Advarsel imod sløvhed: Dette sker, når man ikke er opmærksom, eller når andre ting får lov til at fylde. Sløvhed er, når nåden bliver billig og uden omkostninger. Når man vil frelses uden efterfølgelse eller uden at gøre op med sin synd.

Ordforklaring:

Begyndelsesgrundene: Basic i kristendommen. Da nogle ville tilbage til ofringerne burde de have reageret og vist, at det er kun Jesu død alene som frelser

Herrens dag: Er en betegnelse som dækker over, dagen hvor Jesus kommer igen og holder dom for jorden. I andre sammenhænge kan det betyde søndag.

Spørgsmål:

- 1.) Hvad sagde dig mest i teksten i dag?
- 2.) Der burde være vækst i enhver kristens liv. Nogle gange mere end andre. Hvad slags vækst er der tale om?
- 3.) Hvad kan hindre denne vækst?
- 4.) Hvordan kan vi hjælpe hinanden med at vokse i tro og gerninger?

Eftertanke: *For et barn, som har nedsat hørelse, så sætter det sig spor i dette barns udvikling. Det har svært ved at tale rigtigt osv. På samme måde er det med den kristne, som også er blevet sløv til at høre. Hvad kan forårsager dette hos mig?*

Studie 7 – Hebr. 6.13-20 + 1. Mos. 22.1-19

Guds løfte: Der findes to slags løfter. Det ene er, at han lover noget, hvis vi gør vores del. F.eks. giver Gud sin retfærdighed til dem, som tror. Den anden slags løfter er dem, hvor Gud alene lover noget uden noget til gengæld. F.eks. lover Gud, at han vil tage al synd på sig eller som her: Gud vil velsigne Abraham.

Abrahams tålmodighed: Når vi læser om Abraham i GT, så møder vi en mand, som tror på Gud. Han ønsker at leve med Gud og han stoler på Guds løfter, men samtidig er det en mand, som kan blive frustreret, eller tror, han skal hjælpe Gud med at opfylde løfterne. Vi oplever ham være usikker, i tvivl, bange osv. Men det vigtigste at sige om Abraham var, at når han opdagede sine fejl, bragte han dem hen til Gud. Det er den sande tro.

Håbet som et anker: Et anker gør, at skibet bliver der, hvor man gerne vil, det skal blive. Ankeret griber fat i havbunden, og selv om det stormer eller

Ordforklaring:

Svor: Betyder at sværge. Det Gud siger er, at han ikke længere er Gud, hvis han ikke holder sit løfte.

der er meget strøm, så flytter båden sig ikke væk fra det sted, hvor ankeret er kastet.

Rækker ind bag forhængen: Vi møder forhængen i templet, hvor det afskærmer mellem det helligste (hvor præsterne måtte komme) og det allerhelligste (hvor ypperstepræsten måtte komme én gang om året, og hvor pagtens ark stod med loven inde). Men her er tanken, at forhængen dækker mellem os og så det, at Jesus gik ind i himlens helligdom og der bragte offeret ind foran Guds trone.

Gud sætter på prøve: Når Gud sætter mennesker på prøve er det ikke for at teste vores tro. Det er ikke en eksamen, men formålet er alene at styrke vores tro på Ham.

Gud vil selv udse sig offerlammet: Dette er et af de udtryk, som hele hebræerbrevet bygger på. Det handler om det offerlam, som kan føre mennesket tilbage til Gud. Vi skal senere i Hebr. snakke om dette, idet GT ofringer netop ikke førte til målet. Derimod har Gud udvalgt sig Kristus som det lam, som bærer hele verdens synd (Joh. 1.29) og som kan føre mennesker tilbage til Paradisets tilstand.

Spørgsmål:

- 1.) Hvad sagde dig mest i teksten i dag?
- 2.) Snak om det billede, forfatteren bruger i vers 19-20. Hvilken betydning har det for dig?
- 3.) Tal om den prøvelse, som Abraham måtte igennem.
- 4.) Tal om når Gud fører os ad veje, som ikke giver mening for os – som f.eks. at skulle ofre Isak, selv om det var lovet, at han skulle føre slægten videre.

<u>Eftertanke:</u> <i>Hvad betyder det for dig, at dit håb rækker ind bagved forhængen?</i>
--

Studie 8 – Hebr. 7.1-28

Juda vs. Levi: Juda og Levi er to af de 12 sønner Jakob fik. I 1.Mos. 49 er det så, at Jakob velsigner sine sønner og de får hver sin velsignelse. Juda får blandt andet at vide, at han skal bære kongescepteret, og at der skal udgå en frelser fra ham. Det er blandt andet her fra vi har udtrykket: Løven af Juda. Levis stamme bliver sidenhen udvalgt som prætestamme. Kun denne slægt måtte gøre tjeneste ved templet, og ypperstepræsten skulle komme herfra. Jesus var af Juda stamme, og derfor kunne han ikke blive ypperstepræst efter den gamle pagt. Derfor er det, at forfatteren gør så meget ud af at nævne, at han er ypperstepræst på Melkisedeks vis.

Abrahams underlæggelse af Melkisedek²: Tanken er, at Abraham

anerkender Melkisedek, som Guds præst. Derfor bøjer han sig for ham og giver ham en tiendedel af byttet. Abraham er stamfader til Jakob og derfor også til Levi (som var søn af Jakob), som var ypperstepræststammen. Da Abraham bøjer sig for Melkisedek anerkender han ham som værende Guds præst. Melkisedek må derfor stå over den ypperstepræst ordning, som de kendte.

Ordforklaring:

Se: Betyder at kigge, men der er tidspunkter i Bibelen, hvor det betyder, at vi skal være særlig opmærksom og tage budskabet til os.

De andre ypperstepræster: I 3. Mos. 16 kan man læse om denne særlige dag, hvor de måtte komme ind i det allerhelligste. Men inden det, skulle de rense sig, og selv bringe ofre for deres egen synd. I det rum er Guds nærvær, som ikke tåler synd. Derfor har han brug for en renselse for er han ikke ren, så vil Guds vrede flamme op og slå ham ihjel. Derfor havde man altid et reb bundet om benet på ham, så man kunne hive ham ud, hvis han døde.

Spørgsmål:

- 1.) Hvad sagde dig mest i teksten i dag?
- 2.) Hvad er begrundelsen for, at Melkisedek skulle være større end Abraham (de troenes forbillede) og det levitiske præstedømme?
- 3.) Tal om vers 19.
- 4.) Vers 22-28 møder vi en beskrivelse af Jesus som ypperstepræst.
 - a. Tal om, hvad det er, vi får, med ham som ypperstepræst.

Eftertanke: Hvilke lighedspunkter er der imellem Kristus og Melkisedek?

Studie 9 – Hebr. 8.1-13 + Ez. 11.17-21

Tjeneste for helligdommen: Jesus gør tjeneste ved himlens tempel. Her bragte han offeret ind (sit eget blod fra Golgata – lammets blod). Desuden minder han Gud om dette offer, og så går han i forbøn for os.

² Vi møder ham, som før nævnte i 1. Mos. 14. han stammer fra Salem (det nuværende Jerusalem) hvor han både var præst og konge. Hans navn betyder retfærdighed og derved bliver han retfærdighedskonge og Salem betyder fred, så han er både retfærdighed og freds konge. Man kendte ikke til hans forældre eller hvornår han døde, så han fremstår som en uden begyndelse og ende. Som nævnt, så bøjer Abraham sig for ham og anerkender ham som Guds præst.

Lovfæstet ved bedre løfter: Selv om Gud havde den gamle pagt peger mange ting også fremad mod den nye. I Rom. 3.21 fortæller Paulus klart, at Jesus komme er profeteret i GT. Derfor er Jesus ikke bare en god ide Gud har fået, men er bevidnet helt tilbage til syndefaldets beretningen (1. Mos. 3.15).

Den nye vs. den gamle pagt: Det som i bund og grund sker, er at Jesus opfylder den gamle pagt (loven) for os. Den nye pagt betyder, at ved at tro på Jesus så opfylder vi loven igennem ham (Rom. 8.1-3) og vores synd straffes

på ham på Golgata, sådan så vi oven i det bliver tildelt Kristi retfærdighed.

Hvor man i den gamle pagt skulle opfylde loven, for at kunne blive frelst, så handler den nye pagt alene om at tro (have en relation med Kristus). Men rigtige mange af GT tingene er med til at kaste lys over det, som Kristus gør for os.

Stenhjertet: Gud indstifter den gamle pagt, men giver samtidig udtryk for, at den ikke virker mht. at fører mennesker tilbage til Paradiset. Problemet er ikke loven, men derimod menneskers hjerte.

Mennesket er nemlig syndigt og problemet er hjertet. Det hjerte beskriver Ezekiel som et stenhjerte. Derfor vil Gud ind og lave en transplantation og indsætte et nyt hjerte, som er 100 % på Guds side. Dette hjerte er i de kristne. Dette hjerte er Kristus. Vi ser ikke virkningen af dette endnu, og den bliver først for alvor synlig på den nye jord. Men hjertet har vi fået.

Spørgsmål:

- 1.) Hvad sagde dig mest i teksten i dag?
- 2.) Jesus er bedre end lovens ypperstepræster. På hvilken måde og hvad adskiller ham fra dem?
- 3.) Snak om forskellene mellem den nye og den gamle pagt?
- 4.) Hvorfor forblev den gamle pagt så længe, når den allerede på dette tidspunkt ikke kunne leve op til forventningerne?
- 5.) Hvilken opgave spiller loven for Gud i forbindelse med den nye pagt?

Eftertanke: *Hvad betyder det for dig, at det er Gud, som er den aktive part i hele transplantations-delen?*

Ordforklaring:

Helligdommen: Ofte er dette en betegnelse for templet, men her peger det på templet i Himlen.

Åbenbaringsteltet: Det blevet givet til folket under ørkenvandringen, og man havde det helt frem til kong Salomons tid. Fungere her som tempel for folket.

Hvis: Betegner en betingelse, som skal opfyldes, for at noget andet kan træde i kraft.

Ækle og afskyelige guder: Dette omhandler de kanaanæiske guder. Bl.a. Ba'al og Molok (ofrede man sine børn til).